

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 173 (XVII) — Nr. 678

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRÂRI ȘI ALTE ACTE

Joi, 28 iulie 2005

SUMAR

Nr.	Pagina	Nr.	Pagina
LEGI ȘI DECRETE		privind procedura reorganizării judiciare și a falimentului	
249.	— Lege pentru modificarea și completarea Legii nr. 64/1995 privind procedura reorganizării judiciare și a falimentului.....	1-2	3
681.	— Decret privind promulgarea Legii pentru modificarea și completarea Legii nr. 64/1995	686.	— Hotărâre pentru aprobarea Strategiei naționale în domeniul prevenirii și combaterii fenomenului violenței în familie
			3-16

LEGI ȘI DECRETE

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

LEGE

pentru modificarea și completarea Legii nr. 64/1995 privind procedura reorganizării judiciare și a falimentului

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Articol unic. — Legea nr. 64/1995 privind procedura reorganizării judiciare și a falimentului, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.066 din 17 noiembrie 2004, se modifică și se completează după cum urmează:

1. **La articolul 1 alineatul (1), după litera c) se introduce litera d) cu următorul cuprins:**

„d) orice altă persoană juridică de drept privat care desfășoară și activități economice.“

2. **Articolul 9 va avea următorul cuprins:**

„Art. 9. — Judecătorul-sindic este nominalizat, în fiecare caz, în conformitate cu prevederile Legii nr. 304/2004 privind organizarea judiciară, cu modificările și completările ulterioare, dintre judecătorii desemnați ca judecători-sindici, în temeiul art. 50 din această lege.“

3. **La articolul 11 alineatul (1), literele c) și i) vor avea următorul cuprins:**

„c) desemnarea administratorului sau a lichidatorului, stabilirea atribuțiilor acestora, controlul asupra activității lor și, dacă este cazul, înlocuirea lor. Desemnarea are caracter provizoriu până la prima adunare a creditorilor, care poate decide menținerea sau schimbarea administratorului ori a lichidatorului numit de judecătorul-sindic. Pentru desemnarea provizorie, judecătorul-sindic ține cont de eventuale cereri ale creditorilor petenți și poate respinge aceste cereri numai motivat;

.....
i) soluționarea obiecțiilor la rapoartele administratorului sau lichidatorului;“.

4. **La articolul 23, alineatul (2) va avea următorul cuprins:**

„(2) Creditorii nemulțumiți pot contesta decizia prevăzută la alin. (1), în termen de 3 zile de la pronunțare, la judecătorul-sindic, care va soluționa de urgență și deodată toate contestațiile printr-o încheiere prin care va desemna

administratorul propus de creditori sau, după caz, va menține administratorul desemnat prin hotărârea de deschidere a procedurii în situația în care administratorul ales de creditori nu îndeplinește condițiile legale pentru a fi numit ori se află într-un caz de incompatibilitate.“

5. La articolul 38, alineatele (1) și (7) vor avea următorul cuprins:

„Art. 38. — (1) Dacă cererea debitorului corespunde condițiilor stabilite la art. 32, 33 și 35, judecătorul-sindic va pronunța o încheiere de deschidere a procedurii, iar dacă prin declarația prevăzută la art. 33 alin. (1) lit. g) debitorul își va arăta intenția de intrare în faliment, judecătorul-sindic va pronunța o încheiere de deschidere a procedurii falimentului. Încheierile vor fi notificate în condițiile art. 75. În cazul în care creditorii se opun deschiderii procedurii în termen de 15 zile de la publicarea notificării, judecătorul-sindic va ține, în termen de 10 zile, o ședință la care vor fi citați debitorul și creditorii care se opun deschiderii procedurii, în urma căreia va soluționa, deodată, printr-o sentință, toate opozițiile.

.....
(7) Dacă debitorul nu contestă în termenul prevăzut la alin. (3) că ar fi în stare de insolvență, judecătorul-sindic va da o sentință de deschidere a procedurii. Dacă debitorul nu contestă starea de insolvență și solicită deschiderea procedurii falimentului, judecătorul-sindic va pronunța o hotărâre de deschidere a procedurii falimentului.“

6. Articolul 41 va avea următorul cuprins:

„Art. 41. — Prin hotărârea de deschidere a procedurii judecătorul-sindic va desemna, în condițiile art. 11 alin. (1) lit. c), un administrator, stabilindu-i atribuțiile, potrivit art. 24, precum și remunerația, în conformitate cu criteriile aprobate prin hotărâre a Guvernului. În cazul în care judecătorul-sindic pronunță deschiderea procedurii falimentului, va numi prin aceeași încheiere un lichidator, stabilindu-i remunerația în conformitate cu criteriile aprobate prin hotărâre a Guvernului.“

7. La articolul 92 alineatul (5), literele D, H și I vor avea următorul cuprins:

„D. fuziunea debitorului, în condițiile legii;

.....
H. modificarea actului constitutiv al debitorului, în condițiile legii;

I. emiterea de titluri de valoare de către debitor sau oricare dintre persoanele menționate la lit. C și D, în condițiile prevăzute de Legea nr. 31/1990 privind societățile comerciale, republicată, și de Legea nr. 297/2004 privind piața de capital. Pentru înscrierea în plan a unei emisiuni de titluri de valoare, este necesar acordul expres, în scris, al creditorului care urmează să primească titlurile de valoare emise, acord ce se va da înainte de admiterea planului de către judecătorul-sindic, în conformitate cu prevederile art. 97 alin. (3).“

8. Alineatul (6) al articolului 92 se abrogă.

9. Alineatul (1) al articolului 93 se abrogă.

10. Articolul 96 se abrogă.

11. La articolul 99, alineatele (1) și (2) vor avea următorul cuprins:

„Art. 99. — (1) La începutul ședinței de vot administratorul judiciar va informa creditorii despre voturile valabile exprimate în scris.

(2) Următoarele categorii de creditori vor vota separat:

- a) creditorii titulari de creanțe garantate;
- b) creditorii bugetari;
- c) creditorii chirografari.

Un plan va fi socotit acceptat de o categorie de creditori dacă titularii majorității creanțelor din acea categorie votează în favoarea planului.“

12. La articolul 99, după alineatul (2) se introduce alineatul (2¹) cu următorul cuprins:

„(2¹) Creditorii care, direct sau indirect, controlează, sunt controlați sau se află sub control comun cu debitorul, în sensul legislației pieței de capital, pot participa la ședință, dar pot vota cu privire la plan doar în cazul în care acesta le acordă mai puțin decât ar primi în cazul falimentului.“

13. La articolul 99, alineatele (5) și (8) se abrogă.

14. Articolul 100 va avea următorul cuprins:

„Art. 100. — La data stabilită, un plan va fi confirmat de judecătorul-sindic, dacă sunt întrunite următoarele condiții:

A. cel puțin două dintre categoriile de creanțe menționate la art. 99 alin. (2) acceptă planul;

B. în situația în care există doar două categorii de creditori, planul este acceptat de creditorii care dețin două treimi din valoarea masei credale;

C. dacă există o singură categorie de creditori, planul este acceptat de creditorii care dețin 75% din valoarea masei credale.“

15. La articolul 104, alineatul (3) se abrogă.

16. La articolul 114, alineatul (2) va avea următorul cuprins:

„(2) Cu excepția cazurilor prevăzute expres de lege, lichidarea va începe îndată după finalizarea de către lichidator a inventarierii bunurilor din averea debitorului. Bunurile vor putea fi vândute în bloc — ca un ansamblu în stare de funcționare sau individual. Dacă bunurile nu se pot vinde prin licitație publică, acestea vor fi vândute prin negociere directă.“

17. La articolul 115 alineatul (2), litera c) va avea următorul cuprins:

„c) vânzarea la licitație.“

18. La articolul 122, punctul 10 se abrogă.

19. Articolul 140 va avea următorul cuprins:

„Art. 140. — (1) Executarea silită împotriva persoanelor prevăzute la art. 137 alin. (1) se efectuează de către executorul judecătoresc conform Codului de procedură civilă.

(2) După închiderea procedurii falimentului, sumele rezultate din executarea silită vor fi repartizate de către executorul judecătoresc, în conformitate cu prevederile prezentei legi, în temeiul tabelului definitiv consolidat pus la dispoziția sa de către lichidator.“

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

p. PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR,
DAN RADU RUȘANU

PREȘEDINTELE SENATULUI
NICOLAE VĂCĂROIU

București, 22 iulie 2005.
Nr. 249.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T

**privind promulgarea Legii pentru modificarea și completarea
Legii nr. 64/1995 privind procedura reorganizării judiciare
și a falimentului**

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 100 alin. (1) din
Constituția României, republicată,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se promulgă Legea pentru modificarea și completarea
Legii nr. 64/1995 privind procedura reorganizării judiciare și a falimentului și
se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
TRAIAN BĂSESCU

București, 21 iulie 2005.
Nr. 681.

H O T Ă R Ă R I A L E G U V E R N U L U I R O M Ă N I E I

GUVERNUL ROMÂNIEI

H O T Ă R Ă R E**pentru aprobarea Strategiei naționale
în domeniul prevenirii și combaterii fenomenului violenței în familie**

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 9 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 217/2003 pentru
prevenirea și combaterea violenței în familie, cu modificările și completările ulterioare, și al art. 4 pct. D lit. k) din
Hotărârea Guvernului nr. 412/2005 privind organizarea și funcționarea Ministerului Muncii, Solidarității Sociale și Familiei,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — Se aprobă Strategia națională în domeniul prevenirii și combaterii fenomenului violenței în familie și
Planul de măsuri pentru implementarea strategiei naționale în domeniul prevenirii și combaterii fenomenului violenței în
familie pe perioada 2005—2007, prevăzute în anexele nr. 1*) și 2*), care fac parte integrantă din prezenta hotărâre.

PRIM-MINISTRU
CĂLIN POPESCU-TĂRICEANU

Contrasemnează:

Ministrul muncii, solidarității sociale și familiei,

Gheorghe Barbu

Ministrul administrației și internelor,

Vasile Blaga

Ministrul sănătății,

Mircea Cintează

Ministrul educației și cercetării,

Mircea Miclea

Ministrul finanțelor publice,

Ionel Popescu

București, 12 iulie 2005.
Nr. 686.

*) Anexele nr. 1 și 2 sunt reproduse în facsimil.

Strategia națională în domeniul prevenirii și combaterii fenomenului violenței în familie

I. Considerații generale

Tranziția prin care încă mai trece societatea românească, cu efectele sale imediate și vizibile legate în principal de situarea a mai mult de jumătate din populație sub pragul de subzistență și scăderea drastică a numărului populației ocupate, a dus la schimbări majore în structura criminalității.

Pornind de la considerarea familiei ca principal model cultural în procesul complex de educare a copiilor, responsabilitatea statului român rezidă în crearea unui cadru favorabil care să permită găsirea unor soluții de prevenire a violenței în familie, precum și de sprijinire a persoanelor supuse violenței în familie, motiv pentru care la nivel național a fost simțită nevoia adoptării în cel mai scurt timp a strategiei naționale în domeniul prevenirii și combaterii violenței în familie.

Conștientizarea efectelor fenomenului violenței în familie și a gravității acestuia la nivel mondial s-a petrecut relativ recent în lume, toate țările Uniunii Europene confruntându-se cu problemele generate de violența în familie. Sistemul serviciilor sociale publice în domeniul combaterii și prevenirii violenței în familie în România nu este dezvoltat, furnizarea de servicii de asistență în domeniul prevenirii și combaterii violenței în familie fiind asumată de societatea civilă îndeosebi. Societatea civilă, în parteneriat cu autoritățile locale, a dezvoltat servicii specializate pentru protecția victimelor violenței în familie, precum și furnizori de servicii sociale care lucrează cu agresorii.

Un studiu realizat de Centrul Parteneriat pentru Egalitate în anul 2003 arată faptul că în România rata globală a incidenței violenței în familie este de 14,3% la nivel național, reprezentând o valoare medie, care arată că între 12,4% și 16,2% din populația adultă a României a avut experiențe de violență în familie de-a lungul vieții, sub una sau mai multe forme. Violența în familie din România are drept factori determinanți

semnificativi alcoolismul, sărăcia, socializarea într-un mediu marcat de violență și modelul patriarhal de organizare a familiei.

Ca demers legislativ, România beneficiază, în momentul de față, de acte normative destinate să reglementeze fenomenul de violență în familie și la locul de muncă. În cadrul procesului de reformă a sistemului de protecție socială românesc, a fost adoptată Legea nr. 217/2003 privind prevenirea și combaterea violenței în familie, ca parte componentă a strategiilor care vizează protecția familiei, aceasta stabilind cadrul dezvoltării politicilor de combatere și prevenire a fenomenului violenței în familie. Înființarea Agenției Naționale pentru Protecția Familiei, prin Legea nr. 217/2003 privind prevenirea și combaterea violenței în familie, reprezintă un prim pas în organizarea unui sistem eficient de servicii sociale specializate în domeniul prevenirii și combaterii violenței în familie la nivel național.

Prin adoptarea Legii nr. 197/2000, de modificare și completare a Codului Penal, au fost prevăzute măsuri și pedepse pentru persoanele care săvârșesc acte de violență cauzatoare de suferințe fizice și psihice, săvârșite asupra membrilor familiei. De asemenea, noul Cod penal, aprobat prin Legea nr. 301/2004, prevede la art. 134, ca o măsură de siguranță specială pentru prevenirea violenței în familie, „interdicția de a reveni la locuința familiei, la cererea părții vătămate, această măsură putând fi luată în mod provizoriu și în cursul urmăririi penale sau al judecării”.

Legea nr. 202/2002 privind egalitatea de șanse între femei și bărbați, prin care se garantează accesul la educație, cultură și la informare fără discriminare, precum și Legea nr. 116/2002 privind combaterea marginalizării sociale, prin care se facilitează accesul la un loc de muncă și la o locuință, completează cadrul legislativ necesar pentru o implementare cât mai eficientă a legislației în domeniul prevenirii și combaterii violenței în familie .

Violența în familie reprezintă o realitate socială ale cărei consecințe nu pot fi ignorate la nivelul deciziei politice în perspectiva aderării țării noastre la structurile Uniunii Europene. Necesitatea realizării unei noi construcții instituționale și a reformei în domeniul protecției familiei este menționată în documentele care stabilesc condițiile aderării României la Uniunea Europeană, acestea fiind incluse în Programul de Măsuri Prioritare pentru Integrare Europeană, în Foaia de Parcurs a României elaborată de Uniunea Europeană pentru perioada 2001-2004, precum și în Planul Economic de Preaderare pentru perioada 2003-2004. În Raportul periodic privind progresele înregistrate de România pe calea aderării din anul 2003 se menționează la Criterii Politice, capitolul

Drepturile omului și protecția minorităților: „ În mai 2003 s-a adoptat legislația cu privire la prevenirea și combaterea violenței în familie. Legea constituie o dezvoltare pozitivă și oferă protecție îmbunătățită victimelor violenței. Pentru a pune în aplicare legea, Agenția Națională pentru Protecția Familiei ar trebui să devină operațională cât mai curând posibil.”

În procesul complex de aderare a României la Uniunea Europeană combaterea violenței în familie este inexorabil legată de respectarea criteriilor politice de la Copenhaga privind respectarea drepturilor omului. Pe plan internațional există următoarele documente care definesc politica în domeniul prevenirii și combaterii violenței în familie:

- Convenția Națiunilor Unite privind eliminarea tuturor formelor de discriminare împotriva femeilor, adoptată în anul 1979 și ratificată de România în 1981;
- Recomandarea Consiliului Europei nr. 4/1985 cu privire la violența în familie;
- Recomandarea Consiliului Europei nr. 11/1985 privind protecția victimei;
- Recomandarea Consiliului Europei nr. 21/1987 privind asistența victimelor și prevenirea victimizării lor;
- Recomandarea Consiliului Europei nr. 2/1990 pentru adoptarea unor măsuri sociale privind violența în familie;
- Recomandarea Consiliului Europei nr. 11/1991 privind exploatarea sexuală, pornografia, prostituția și traficul cu copii și tineri;
- Declarația Națiunilor Unite cu privire la eliminarea violenței împotriva femeilor, adoptată în anul 1993, în definiția violenței în familie fiind inclusă și violența psihologică;
- Rezoluția Comisiei ONU pentru prevenirea crimei și justiția penală privind „ Violența asupra femeilor și copiilor ”, adoptată la Viena în anul 1994;
- Declarația celei de-a patra conferințe asupra problemelor femeii (Beijing 1995) consideră violența împotriva femeilor ca fiind unul dintre cele 12 obstacole împotriva respectării drepturilor femeii;
- Recomandarea Consiliului Europei nr. 5/2002 privind protecția femeilor împotriva violenței;
- Decizia Parlamentului European nr. 803/2004 privind adoptarea programului de acțiune a Comunității Europene pentru perioada 2004-2008 referitor la prevenirea și combaterea violenței împotriva copiilor, tinerilor și femeilor, precum și la protecția victimelor și a grupurilor cu risc (Programul Daphne II).

Prezenta strategie pornește de la ideea identificării măsurilor necesare pentru coordonarea corespunzătoare a tuturor programelor derulate în domeniul prevenirii și combaterii violenței în familie, în scopul evitării

paralelismelor, precum și în vederea utilizării eficiente a resurselor alocate. În același timp, se urmărește armonizarea și corelarea proceselor de reformă din domenii precum: protecție socială, administrație locală, justiție, sănătate, educație în vederea asigurării unei sincronizări a acestor procese care să aibă ca scop reintegrarea în societate a persoanelor afectate de violența în familie.

II. Principii

Principiile care stau la baza elaborării prezentei strategii au în vedere stabilirea cadrului instituțional al sistemului de servicii sociale destinate prevenirii și combaterii violenței în familie, atât la nivel central cât și la nivel local, precum și dezvoltarea capacității sistemului pentru abordarea multisectorială a problematicii violenței în familie.

1. Principiul respectării demnității umane. Fiecărei persoane îi este respectată demnitatea, prin evitarea atitudinilor și comportamentelor umilitoare și degradante.

2. Principiul nondiscriminării și egalității de șanse. Politica în domeniu va fi aplicată fără discriminare, având în vedere respectarea și promovarea drepturilor persoanelor afectate de violența în familie. Aceste drepturi sunt aplicabile în egală măsură cetățenilor români și cetățenilor străini aflați în mod legal în România, cu respectarea prevederilor legislației în vigoare, precum și prin asigurarea accesului liber și nediscriminatoriu al acestora la serviciile specifice destinate prevenirii și combaterii violenței în familie.

3. Principiul promovării valorilor non-violenței la nivelul comunității. Cunoașterea gravității efectelor comportamentului violent la nivelul societății implică acțiuni concertate ale statului și societății civile în vederea schimbării paternului cultural în ceea ce privește toleranța populației la actele de violență în familie.

4. Principiul responsabilizării. Societatea modernă are nevoie nu numai de persoane capabile, active și înalt motivate, dar și responsabile față de sine, familie, prieteni, colegi, vecini, comunitate. Aceasta presupune responsabilizarea fiecăruia pentru problemele celorlalți, complementar cu responsabilizarea colectivității față de problemele și dificultățile cu care membrii săi se confruntă. Este vitală atât responsabilizarea agresorului pentru actele de violență comise, cât și a instituțiilor abilitate să intervină în rezolvarea cazurilor de violență în familie.

5. Principiul participării. Promovarea participării și consultării beneficiarilor la toate nivelele de decizie, printr-o abordare sensibilă la diferențele culturale, de vîrstă și gen. Promovarea implicării comunității locale, în mod special a autorităților publice, pentru a identifica și a diagnostica în mod corect natura problemelor și a riscurilor.

6. Principiul complementarității dintre prevenire și combatere. Tratatrea efectului fenomenului violenței în familie este costisitoare și prezintă riscul perpetuării problemei. Prevenirea violenței prin măsuri active și prin implicarea tuturor actorilor sociali constituie unul dintre dezideratele actualei strategii.

7. Principiul securizării și protecției victimei. Acest principiu, considerat esențial în orice demers întreprins pentru soluționarea cazurilor de violență în familie, garantează intervenția, în limita cadrului legal, prin acțiuni care să asigure inclusiv protecția fizică a victimei .

8. Principiul centrării pe persoană. Acest principiu presupune centrarea pe nevoile persoanei și implicarea ei activă în toate deciziile ce o privesc.

9. Principiul parteneriatului. Politica în domeniul prevenirii și combaterii violenței în familie trebuie să includă mecanisme partenariale: grupurile și organizațiile reprezentative (comunitate locală, organizații neguvernamentale, organizații ale grupurilor cu risc etc.) trebuie implicate în procesul de proiectare a politicilor în domeniu.

10. Principiul abordării multidisciplinare. Asigurarea accesului beneficiarilor la servicii, în funcție de nevoile identificate, într-o abordare multidisciplinară și multisectorială.

III. Scop

Prezenta strategie are ca scop promovarea, respectarea și garantarea drepturilor persoanelor afectate de violența în familie, în vederea dezvoltării fiecărui membru al familiei într-un mediu lipsit de violență.

IV. Durata

Strategia națională în domeniul prevenirii și combaterii fenomenului violenței în familie va fi implementată în perioada 2005 - 2007.

V. Obiective generale

Obiectivele generale ale strategiei privind prevenirea și combaterea violenței în familie sunt următoarele:

Obiectivul 1: Îmbunătățirea cadrului legislativ necesar organizării și funcționării sistemului de servicii sociale specializate din domeniul prevenirii și combaterii violenței în familie.

Obiectivul 2: Întărirea capacității instituționale a autorităților administrației publice centrale și locale de a implementa și dezvolta programe și servicii sociale specializate destinate persoanelor afectate de violența în familie.

Obiectivul 3: Dezvoltarea unei culturi a parteneriatului și solidarității sociale în dezvoltarea politicilor de prevenire și combatere a violenței în familie la nivel național.

Obiectivul 4: Responsabilizarea societății românești față de problematica violenței în familie.

Obiectivul 5: Participarea și implicarea activă a statului român la acțiuni întreprinse la nivel internațional în domeniul prevenirii și combaterii fenomenului violenței în familie.

VI. Obiective operaționale

1. Completarea și armonizarea cadrului legislativ existent în domeniul prevenirii și combaterii violenței în familie în vederea integrării acestuia în ansamblul general al politicilor sociale.

2. Dezvoltarea capacității autorităților publice, județene și locale, de identificare a problemelor sociale, de dezvoltare și implementare de politici, programe și proiecte în domeniu.

3. Analiza cauzelor violenței în familie, a formelor de manifestare și a grupurilor și/sau domeniilor vulnerabile, în diferite tipuri de comunități (etnice, rurale/urbane etc.).

4. Dezvoltarea unui sistem unitar de servicii sociale specifice domeniului prevenirii și combaterii violenței în familie, ținând cont de complexitatea fenomenului, precum și de nevoile specifice ale beneficiarilor, printr-o abordare sensibilă la diferențele culturale, de vârstă și gen.

5. Crearea unui sistem informațional și informatic național de înregistrare și raportare a cazurilor de violență în familie.

6. Determinarea necesarului de resurse financiare și umane în funcție de nevoile identificate, precum și identificarea surselor locale, naționale și internaționale posibil de mobilizat.

7. Dezvoltarea resurselor umane în domeniu.

8. Realizarea unei rețele de suport la nivel comunitar.

9. Dezvoltarea de atitudini și comportamente non-violente pentru atingerea obiectivului „toleranță zero” față de violența în familie.

10. Promovarea dialogului public în vederea conștientizării la nivelul societății românești a urmărilor negative ale violenței în familie.

11. Dezvoltarea relațiilor de colaborare între statul român și statele sau organismele internaționale implicate în prevenirea și combaterea violenței în familie.

12. Monitorizarea și evaluarea activităților întreprinse în vederea prevenirii și combaterii violenței în familie.

Plan de măsuri pentru implementarea strategiei naționale în domeniul prevenirii și combaterii fenomenului violenței în familie pe perioada 2005 - 2007

Listă de abrevieri:

ANPDC	Autoritatea Națională pentru Protecția Drepturilor Copilului
ANPF	Agencia Națională pentru Protecția Familiei
ANPH	Autoritatea Națională pentru Persoanele cu Handicap
DGASPC	Direcția Generală de Asistență Socială și Protecția Copilului
DMSSF	Direcția de Muncă, Solidaritate Socială și Familie
MMSSF	Ministerul Muncii, Solidarității Sociale și Familiei
MJ	Ministerul Justiției
MEC	Ministerul Educației și Cercetării
MS	Ministerul Sănătății
ONG	Organizație neguvernamentală
FNASR	Federația Națională a Asistenților Sociali din România
MAI	Ministerul Administrației și Internelor

Obiectiv operațional	Acțiuni/ etape de implementare	Responsabili	Termene
<p>1. Completarea și armonizarea cadrului legislativ existent în domeniu</p>	<p>1. Elaborarea legislației secundare specifice fiecărei instituții abilitate de lege să desfășoare activități de prevenire și combatere a violenței în familie.</p> <p>2. Elaborarea și aprobarea manualelor și ghidurilor de bune practici.</p> <p>3. Elaborarea și aprobarea procedurilor de avizare pentru servicii sociale din domeniu.</p> <p>4. Elaborarea și aprobarea metodologiei și procedurilor de monitorizare și evaluare a programelor și serviciilor sociale în vederea creșterii calității serviciilor acordate.</p> <p>5. Elaborarea și aprobarea metodologiei și procedurilor de avizare în vederea stabilirii criteriilor de pregătire, etică profesională și de moralitate pentru ocuparea funcției de asistent familial.</p>	<p>MMSSF ANPF MAI MS MJ ANPDC ANPH MMSSF ANPF MMSSF ANPF MMSSF ANPF MMSSF ANPF</p>	<p>Sem. II 2006 Sem. I 2006 Sem. I 2006 Sem. I 2006</p>
<p>2. Dezvoltarea capacității autorităților publice județene și locale de identificare a problemelor sociale, de dezvoltare și implementare de politici și programe sociale, de monitorizare și evaluare a politicilor și programelor în domeniul violenței în familie</p>	<p>1. Crearea și dezvoltarea, la nivelul instituțiilor centrale și locale cu atribuții în domeniul prevenirii și combaterii violenței în familie, a unor compartimente specializate în prevenirea și combaterea violenței în familie.</p> <p>2. Dotarea noilor compartimente specializate în prevenirea și combaterea violenței în familie cu echipament IT.</p> <p>3. Stabilirea planurilor de acțiune județene (ierarhia de priorități, alegerea modalităților de acțiune, sarcini concrete, termene, responsabilități, resurse, monitorizarea și evaluarea activității).</p>	<p>MMSSF MAI MS ANPDC Toate instituțiile responsabile ANPF-coord. Autoritățile administrației locale - DGASPC</p>	<p>Sem. I 2006 Sem. II 2006 Sem. I 2006</p>

	4. Dezvoltarea de parteneriate cu actorii sociali din comunitate, în vederea implementării planurilor de acțiune județene.	Autoritățile administrației locale-DGASPC	Permanent
	5. Valorificarea experienței și a rezultatelor în domeniul prevenirii și combaterii violenței în familie de la nivel local (mese rotunde, conferințe la nivel local sau județean, colaborări contractuale sau voluntare).	ANPF Autoritățile administrației locale	Permanent
3. Analiza cauzelor violenței în familie, a formelor de manifestare și a grupurilor și/sau domeniilor vulnerabile, în diferite tipuri de comunități (etnice, rurale/urbane etc.).	1. Elaborarea de studii și cercetări privind formele de manifestare a violenței în familie, grupurile și/sau domeniile vulnerabile, precum și de propuneri de eradicare a fenomenului.	MMSSF ANPF-coord.	Permanent
4. Dezvoltarea unui sistem unitar de servicii sociale specifice domeniului prevenirii și combaterii violenței în familie, ținând cont de complexitatea fenomenului, precum și de nevoile specifice ale beneficiarilor.	2. Publicarea și diseminarea rezultatelor cercetărilor în domeniu. 1. Susținerea înființării la nivel județean și local a unităților pentru prevenirea și combaterea violenței în familie (centre pentru adăpostirea victimelor violenței în familie, centre de recuperare pentru victimele violenței în familie și centre de asistență destinate agresorilor) prin: a) crearea cel puțin a unui centru pentru adăpostirea victimelor violenței în familie, centru de recuperare pentru victimele violenței în familie și a unui centru de asistență destinat agresorilor în fiecare județ al țării; b) finanțarea sau cofinanțarea, la nivel local, a programelor și serviciilor dezvoltate de organizațiile neguvernamentale active în domeniul prevenirii și combaterii violenței în familie.	MMSSF ANPF-coord.	Permanent
	2. Finanțarea programelor de interes național pentru susținerea de proiecte destinate înființării sau menținerii serviciilor sociale specializate în domeniul prevenirii și combaterii violenței în familie.	MMSSF ANPF	Anual

	<p>3. Asigurarea și facilitarea accesului beneficiarilor la serviciile sociale specializate, prin implementarea unor proceduri administrative simplificate, adaptate diferitelor categorii de cetățeni români și străini.</p>	Toate instituțiile responsabile	Permanent
5. Crearea unui sistem informațional și informatic național de înregistrare și raportare a cazurilor de violență în familie.	<p>1. Elaborarea unei fișe unice de înregistrare și raportare, la nivel național, a cazurilor de violență în familie, în vederea realizării bazei de date unice pentru gestionarea situațiilor de violență în familie la nivel central și județean.</p> <p>2. Elaborarea metodologiei și procedurilor de înregistrare, raportare și monitorizare a cazurilor de violență în familie.</p>	MMSSF ANPF-coord	Sem. I 2006
		MMSSF ANPF-coord	Sem. I 2006
	3. Definitivarea structurii bazei de date pentru gestionarea situațiilor de violență în familie la nivel central și județean.	MMSSF prin DMSSF ANPF	Sem. I 2006
	4. Actualizarea bazei de date pentru gestionarea situațiilor de violență în familie.	ANPF-coord Toate instituțiile responsabile	Permanent
	5. Transmiterea către ANPF de către instituțiile implicate în prevenirea și combaterea violenței în familie a situației detaliate, a planului de măsuri ce le revin, inclusiv estimarea necesarului de resurse financiare pentru îndeplinirea acestuia.	MMSSF MAI MS MJ ANPDC ANPH	Trimestrial
6. Determinarea necesarului de resurse financiare și umane în funcție de nevoile identificate, precum și identificarea surselor	1. Realizarea unui program care să cuprindă proiecția acțiunilor ce se vor întreprinde în vederea prevenirii și combaterii fenomenului violenței în familie și evaluarea anuală a costurilor implementării acestuia.	Toți responsabili	Trim. IV al fiecărui an

<p>locale, naționale și internaționale posibil de mobilizat.</p>	<p>2. Includerea costurilor de implementare a strategiei în sursele de finanțare: bugetul de stat, bugetele locale, alte surse legal constituite.</p> <p>3. Atragerea de resurse suplimentare prin:</p> <p>a) identificarea programelor europene și internaționale în domeniu care finanțează prin diverse forme activități specifice</p> <p>b) inițierea trimestrială de întâlniri cu donorii, în vederea prezentării stadiului implementării Strategiei, a exemplilor de bună practică, precum și a inițiativelor în domeniu propuse de ANPF.</p>	<p>MMSSF ANPF Toate instituțiile responsabile</p> <p>ANPF-coord</p>	<p>Permanent</p> <p>Permanent</p>
<p>7. Dezvoltarea resurselor umane în domeniu</p>	<p><u>A. Formare inițială</u></p> <p>1. Dezvoltare de module de studiu/cursuri privind violența în familie în colaborare cu ANPF.</p>	<p>ANPF Instituții de învățământ superior FNASR</p>	<p>Sem I 2006</p>
	<p>2. Semnarea protocoalelor de colaborare și stabilirea termenilor de colaborare cu organisme academice și asociațiile studenților.</p>	<p>ANPF Instituții de învățământ superior FNASR</p>	<p>Sem II 2005- Sem I 2006</p>
	<p>3. Pregătirea profesională a viitorilor profesioniști în domeniu.</p> <p>4. Introducerea ca disciplină opțională a unui curs pe problematica fenomenului de violență în familie în cadrul Facultăților de Sociologie și Asistență Socială, Psihologie și Științele Educației, Medicină, Academia de Poliție, Drept, Teologie Baptistă, Teologie Ortodoxă.</p>	<p>ANPF Instituții de învățământ superior FNASR MEC MJ</p>	<p>Permanent</p>
	<p><u>B. Formare continuă</u></p> <p>1. Dezvoltarea de module de training și de metodologii specifice domeniului.</p> <p>2. Instruirea, autorizarea și coordonarea activității profesionale a asistenților familiari.</p>	<p>ANPF-coord.</p>	<p>Sem. I 2006</p> <p>Permanent</p>

	<p>3. Organizarea de cursuri pentru pregătirea multidisciplinară și perfecționarea continuă a personalului specializat în furnizarea de servicii sociale specializate de prevenire și combatere a violenței în familie, printr-o abordare sensibilă la diferențele culturale, de vârstă și de gen.</p>	ANPF-coord.	Permanent
	<p>4. Pregătirea și perfecționarea medicilor și cadrelor medicale în programe de formare pentru identificarea timpurie a cazurilor de abuz și violență în familie.</p>	<p>MS Centrul Național de Perfecționare Postuniversitară a Medicilor, Farmaciștilor, Altui Personal cu Studii Superioare și Asistenților Medicali în colaborare cu ANPF</p>	Permanent
<p>8. Realizarea unei rețele de suport la nivel comunitar</p>	<p>1. Sprijinirea constituirii la nivel județean și local, prin implicarea direcțiilor teritoriale pentru dialog, familie și solidaritate socială, a grupurilor de lucru consultative în vederea dezvoltării de acțiuni destinate prevenirii și combaterii violenței în familie pe plan local.</p> <p>2. Stabilirea regulamentului de funcționare a grupurilor de lucru consultative la nivel județean în vederea coordonării răspunsului comunitar la violența în familie.</p>	<p>ANPF-coord. Parteneri: ONG-uri, Culte</p>	Sem. I 2006
<p>9. Dezvoltarea de atitudini și comportamente non-violente pentru atingerea obiectivului „toleranță zero” față de violența</p>	<p>2. Stabilirea regulamentului de funcționare a grupurilor de lucru consultative la nivel județean în vederea coordonării răspunsului comunitar la violența în familie.</p> <p>A. Introducerea în programa școlară a unor activități educative.</p> <p>1. Valorificarea experiențelor anterioare.</p>	<p>ANPF-coord.</p>	Sem.I 2006
		<p>ANPF MEC În colaborare cu : MS și MAI</p>	2006

în familie.	2. Realizarea de noi activități destinate educării în școală a copiilor în spiritul respectării valorilor familiei și combaterii violenței în familie.	ANPF MEC În colaborare cu : MS și MAI	2006-2007
10. Promovarea dialogului public în vederea conștientizării la nivelul societății românești a urmărilor negative ale violenței în familie, precum și a dezvoltării de atitudini și comportamente non-violente.	B. Facilitatea organizării de activități educative în timpul liber pentru tineri.	ANPF ONG-uri	Permanent
	1. Organizarea de campanii de informare, educare și conștientizare a populației cu privire la gravitatea fenomenului.	ANPF-coord. În colaborare cu toate instituțiile responsabile	Permanent
	2. Elaborarea și distribuirea de materiale cu caracter educativ și de promovare a valorilor familiale, a comportamentelor și atitudinilor non-violente.	ANPF-coord. În colaborare cu toate instituțiile responsabile	Permanent
	3. Organizarea unor evenimente destinate prevenirii și combaterii violenței în familie (forumuri și concursuri de creație).	ANPF-coord. În colaborare cu toate instituțiile responsabile	Permanent
	4. Includerea apelurilor telefonice pentru cazurile privind violența în familie în cadrul serviciului telefonic de urgență cu număr unic de apel care funcționează potrivit legii.	MMSSF ANPF-coord	Sem. I 2006
11. Dezvoltarea relațiilor de colaborare între statul român și statele sau organisme internaționale implicate în prevenirea și combaterea violenței în familie.	1. Susținerea acțiunilor de promovare a valorilor non-violentei în țară și străinătate prin participarea la acțiuni de cooperare la nivel internațional. 2. Încheierea de către statul român de acorduri de colaborare bi/multilaterale cu alte state sau instituții internaționale în vederea prevenirii și combaterii violenței în familie.	ANPF-coord	Permanent
12. Crearea unui sistem unitar de monitorizare și evaluare în vederea fundamentării și coordonării strategiei, politicilor, programelor și proiectelor în domeniul prevenirii și combaterii violenței în familie.	1. Monitorizarea modului de implementare a planului de acțiuni întreprinse în vederea prevenirii și combaterii violenței în familie la nivel național și local. 2. Evaluarea implementării strategiei, programelor și proiectelor în domeniu. 3. Înaintarea evaluării anuale către Guvern.	ANPF - coord Mu ANPF-coord. ANPF	Permanent Permanent Anual

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI – CAMERA DEPUTAȚILOR

Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București,
IBAN: RO75RNCB5101000000120001 Banca Comercială Română – S.A. – Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 318.51.29/150, fax 318.51.15, E-mail: marketing@ramo.ro, Internet: www.monitoruloficial.ro
Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 411.58.33 și 410.47.30, tel./fax 410.77.36 și 410.47.23
Tiparul: Regia Autonomă „Monitorul Oficial”

5 948368 045163